

Icheidt.

117827

1.

A M T S L E I T E R S C H E I D T .

Hans Wilhelm Scheidt hører til dem som sikkert før krigen minst av
 alt hadde tenkt sig muligheten av å ~~erklære~~^{få} noensomhelst ~~historisk~~^{historisk} histo-
 risk ~~betydning~~ betydning. Når han blir omtalt her såvidt utførlig er
 årsaken den, at begivenheterne ~~hadde~~ tildelte ham en betydningsfull og
 avgjørende rolle i det drama hvor min mann kom til å spille hovedrollen.

Scheidt var før krigen leder av en slags høyskole i verdenspolitikk
~~Waffenakademie~~ i Dalheim ved Berlin. Han samarbeidet med Reichsminister
 Rosenberg og hørte til hans folk.

Under et foredrag han holdt ved universitetet i Oslo på vårrparten 1939
 så min mann ham for første gang og fikk ~~senere~~^{ny} kontakt med ham under ~~en~~
 senere besøk i Tyskland.

Scheidt var en utpreget Norgesvenn og forøvrig gift med en norsk dame.
 Han så på forholdet Norge-Tyskland på samme måte som min mann og Rosen-
 berg, nemlig at Norge ved freden måtte gjenopprettes som et fritt og
 selvstendig rike. Han var overbevist nasjonalsocialist og betraktet
 forholdet mellom ^{disse} landene fra et menneskelig og partimessig synspunkt
 mer enn fra et militært og politisk, i den gammeldagse betydning av
 ordet.

~~Minneord over Hans Wilhelm Scheidt og Rosenbergs samarbeid~~

Da krigen brøt ut fikk S. en stilling ved Rosenbergs utenrikspolitiske
 kontor, men fikk senere en ~~underordnet~~ stilling ved den ^{tyske} ~~XXXXX~~ legasjon
 i Oslo. ^{Han} ~~han~~ arbeidet i virkeligheten som Rosenbergs hemmelige representant,
 uten at den tyske gesandt i Oslo hadde kjennskap til dette, ja, ~~kikk~~
^{sålv} ~~meduten~~ utenriksminister Ribbentrop var ikke innviet i hemmeligheten.
 Etter den 9. april ble S. oppnevnt som forbindelsesmann mellom Q. og
 legasjonen, noe min mann ~~kanskje~~ var godt fornøyd med, da han satte
 stor pris på S. som menneske.

Nu kan man vel med rette spørre sig selv, hvordan det kunne ha sig at den ene Reichsminister, nemlig Rosenberg, kunne få satt inn sin mann i en så viktig stilling uten den annen Reichsministers (Ribbentrops) vidende. Dette tiltrods for at jo legasjonen i Oslo sorterte under Ribbentrop i egenskap av utenriksminister.

For å forstå dette, ~~for~~ må man sette sig inn i ^{utenrikspolitiske} Hitlers/system ~~for~~ ~~ut~~~~en~~~~ri~~~~k~~~~s~~~~p~~~~o~~~~l~~~~i~~~~t~~~~i~~~~s~~~~k~~~~e~~ ~~re~~~~p~~~~r~~~~e~~~~s~~~~e~~~~n~~~~t~~~~a~~~~s~~~~j~~~~o~~~~n~~, som var egenartet og komplisert, ja, nær sagt utdølig.

Alle rutinemessige saker ble ekspedert gjennom ~~den~~ utenriksdepartementet, som Hitler hadde "arvet" fra det gamle styrd og hvor sikkert ikke så få av embedsmennene sognet til hans motstandere.

Før Ribbentrop ble utenriksminister grunnnet han deffor sitt eget private "utenriksdepartement", ~~et~~ det såkalte "Büro Ribbentrop", som behandlet saker av ~~mer~~ ~~kon~~~~f~~~~i~~~~d~~~~e~~~~n~~~~t~~~~i~~~~e~~~~l~~ karakter. Som utenriksminister inlæmnet han ^{rent formelt} ~~det~~ ~~"Büro Ribbentrop"~~ i det ordinære ~~de~~ utenriksdepartement, men det forhindret ikke, at "Büro Ribbentrop" fortsatte å bearbeide bestemte saker helt selvstendig utenom de gamle embedsmenn.

Foruten disse to utenrikspolitiske organer eksisterte der så endelig et tredje, nemlig det nasjonalsocialistiske partis utenrikspolitiske kontor, som ble ledet av Rosenberg, som ofte var helt uenig i Ribbentrops politikk. Til ~~det~~ siste hørte da amteleder Scheidt.

At der ut av ~~det~~ ^{et slikt} merkelige tresporede system måtte oppstå mange ^{Dette} ~~for~~~~vik~~~~l~~~~i~~~~n~~~~g~~~~e~~~~r~~ intriger og indre kamper er jo ganske naturlig. ~~Det~~
 Forhold ~~der~~ danner også bakgrunnen til de forviklinger Scheidt meget snart kom opp i under oppholdet i Norge.

Utenriksminister Ribbentrops vidneprov i min manns sak belyser på en eklatant måte den forvirring som rådde omkring den politiske utvikling i Norge under ~~den~~ den tuske besettelse. Han uttalte:

Men vi hadde ikke noe å gjøre med det. Etterpå var mine folk deroppe, og de dannet en regjeringskommisjon med noen nordmenn. Føreren ga ikke sin tilslutning til denne fremgangsmåten, hvorefter han kalte vår minister tilbake og innsatte en Reichskommissar, og så ble regjeringen Q. dannet."

Ribbentrop svevete altså i den tro at Administrasjonsrådet var en slags regjering, ^(regjering) men s/ medlemmene av det jo i virkeligheten bare var ~~en slags~~ ekspedisjonssjefer for Terboven.

Det fremgikk forøvrig av Ribbentrops vitneprov at Hans utenriksdepartement overhodet ikke hadde noe med Q. å gjøre.

Imidlertid var det Rosenbergs og Scheidts länje og overensstemmende med deres ideologiske verdensanskuelser, at Q. skulle virke som Fører for et fritt og uavhengig nasjonalsosialistisk Norge. At Q. den 15. april 1940 så sig tvungnet til å trekke sig tilbake tok Scheidt ikke bare som et stort personlig nederlag, men så det som et forederi mot partiets ideologiske utenrikspolitikk ~~en~~ fremkaldt av Wehrmacht og motstandere i utenriksdepartementet.

Saken gikk i den grad inn på ~~ham~~ ^{Q.}, at han følte sig helt knust og ute av stand til å arbeide. Min mann var meget nedstemt over at ~~han~~ ^{Q.} sjaltet sig selv fullstendig ut. ~~han~~ ^{Scheidt} begyndte å drikke og ga inntrykk av å gi opp alt. Han hadde ~~mxxxxxxx~~ gjennom disse begivenheter mistet troen på sine ~~xxxx~~ landsmenn og på Tysklands sak.

Han ble trukket tilbake til Berlin og ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ for Scheidt ble det å komme fra asken til illen. Hvor han viste sig ble han av sine kolleger sjikanert og trakasert og ble gitt oppnavnet "der grosse Kamel". For å komme ut av denne fortvilede stilling søkte han å rehabilitere sig og skrev forskjellige promemoria og oppsett til belysning av hvor galt og dumt Wehrmacht og utenriksetaten hadde optrådt. I ~~id~~ disse skrivelser ^{som ble forfattet over et år etterat} begivenhetene hadde funnet og citerte forskjellige uttalelser som ~~min~~ ^{han} mann angivelig skulle ha kommet med. Hensikten var å tjene ~~sin~~ egen - og for såvidt også ~~min~~ ^{han} mann

4 Q.'s sak. Det beklagelige var jo imidlertid ~~at~~ enten at hans

hukommelse sviktet ham (han var, som sagt, etter begivenhetene i en meget deprimert og felleferdig forfatning) eller også at han ikke var så helt nøye med sandheten for ~~å vinne~~ vinne den oppreisning han så sårt trengte.

Det var jo ~~et faktum~~ et faktum at tyskerne ved angrepet på Norge gjorde en rekke graverende, nesten uforståelige feil, f.eks. at ~~den~~ ~~krystall~~ slagskibet "Blücher" forførte det ganske trange innløp forbi festningen Oscarsborg, hvor den ble torpedert på få meters avstand.

At min mann etter felttoget overfor Scheidt påpekte disse feil, kan jo meget lett tænkes. I sine skrivelser forklarte imidlertid Scheidt forholdet som om min mann på forhånd hadde advaret mot de feil som ble begått, men at Wehrmacht ikke hadde tatt hensyn til dette og allikevel gjorde sine dumheter. Hans angrep ~~na~~ på Wehrmacht ble på denne måte tyngere og farligere. Han tenkte sig sikkert ikke muligheten ~~av~~ av feilaktige at disse/papirer noen år etter skulle ~~blive~~ bli noen av hovedbevisene som kom til å koste min mann livet.

Hvor upålitelig hans anførsler var, bevises f.eks. av at han skriver om min manns underhandlinger med den tyske generalstab før tyskernes angrep. ~~Den tyske generalstabs sjef~~ Q. hadde før krigen i Norge overhodet ingen samtale eller kontakt med generalstaben, hvilket også bekreftes av ~~generalstaben~~ det vitneprov som ble gitt av generalstabens sjef, feltmarsjalk Keitel. Han sa under forhør : "Med hvilken generalstab måtte Q. konferere? Jeg vet ikke hvilken. Dette er bare en tanke av Scheidt om at Q. skulle ha diskutert med generalstaben. Såvidt jeg vet var Scheidt en av Rosenbergs ~~folk~~ menn."

Skrivelsene inneholdt også en rekke andre notoriske uetterretteligheter, allikevel ble der lagt meget vekt på dem ved domfellelsen av min mann.

5 Det samme gjeller Rosenbergs dagbok, som ble ansett som helt
 fellende for Q. Den verdi disse opptegnelser kan tillegges
 kjennetegnes best ved ~~xxxxxx~~ følgende uttalelse av general Keitel
 under samme forhør: forhørsdommeren: "Rosenberg fortalte Dem altså om
 det ?" Keitel: "Nei, Foran sammenstøtet talte jeg aldri med Rosenberg.
Bare i hans dagbok nevner han at han snakket med mig om innsatsen.
 Hvis min oppmerksomhet var blitt henledet på dette pengespørsmål, er
 jeg sikker på at jeg ~~hadde~~ ville huske det."

Rosenbergs dagbok ble allikevel betraktet som et fullverdig
 bevismateriale når det gjalt liv og død.

Keitel opplyser aldri at R. i sin
 dagbok har gjort en opptegnelse om
 en samtale med K. uten at man
 sådan samtale har fundet sted.
~~Det kan ikke~~ f. Når man erindrer
 den modiseringen mellom de tre
 organisasjoner for utvirkingsp. Gjens
 mel ~~der~~ besto i Tyskland. La det sig
 forklare, at R. har gjort en sådan
 opptegnelse for å nyttig gjøre den
 for den utvirkingsp. som man var
 interessert i. Hvis begivenheten
 kom til å foregå etter R.'s plan
 ville den innvirkning som hans
 dagbok altså inneholdt ved å

6) anføre en samtale man skulle
hatt med K. ikke komme til
å spille noen rolle.

Den samme grunn for
forklaringen også at K. gir
en fremstilling av sin sam-
tale med Z. i en samtale som
har fundus sted, men som ikke
har innholdet de uttalelser som
gav side, som K. tillegger ham
Det ville for K. være en
meget verdifulle å kunne på
berope slike ytringer av Z.
~~at støtte for~~ K. har ikke frembragt
grundforutsetningen på Zs side for
hvilken hans drøftelse med tyske myn-
digheter, nemlig at ~~at~~ der på vest-
maktens side ville bli fortatt aksjoner
mot Norge som kunne forutsettes og
penalitere tysk forvar og at Norge
da måtte bruke forberedelser for å opps.

7) rett holde sin nøytraltet både overfor
Verktøktene og Tyskland.